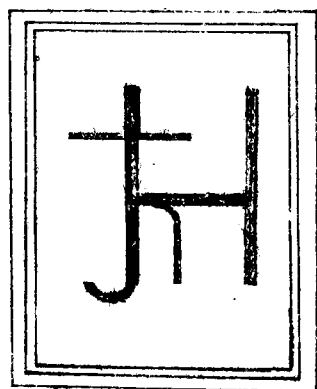
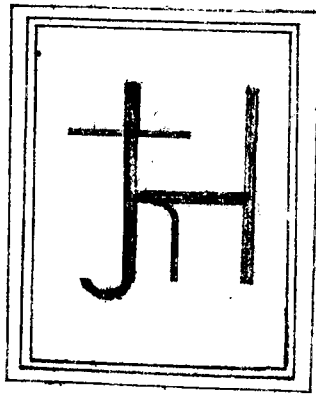

de Jong 350

350

L I F T U P Y O U R H E A R T
- - - - -

Vaderlands Dicht

door

Theo Haag

350

Kami

L I F T U P Y O U R H E A R T
- - - - -

Vaderlands Dicht

door

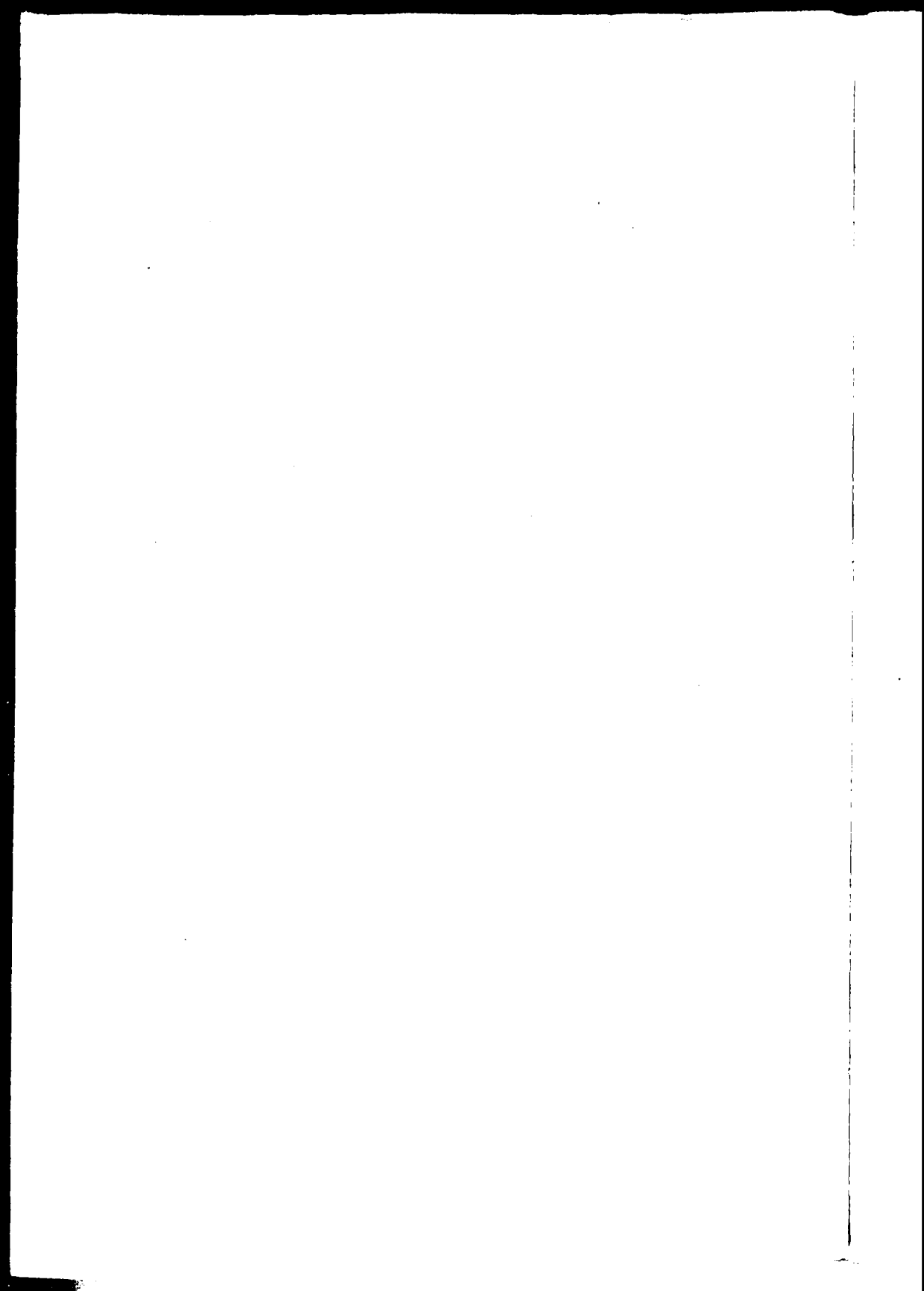
Theo Haag

L I F T U P Y O U R H E A R T
- - - - -

Vaderlands Dicht

door

Theo Haag

LIFT UP YOUR HEART

66420

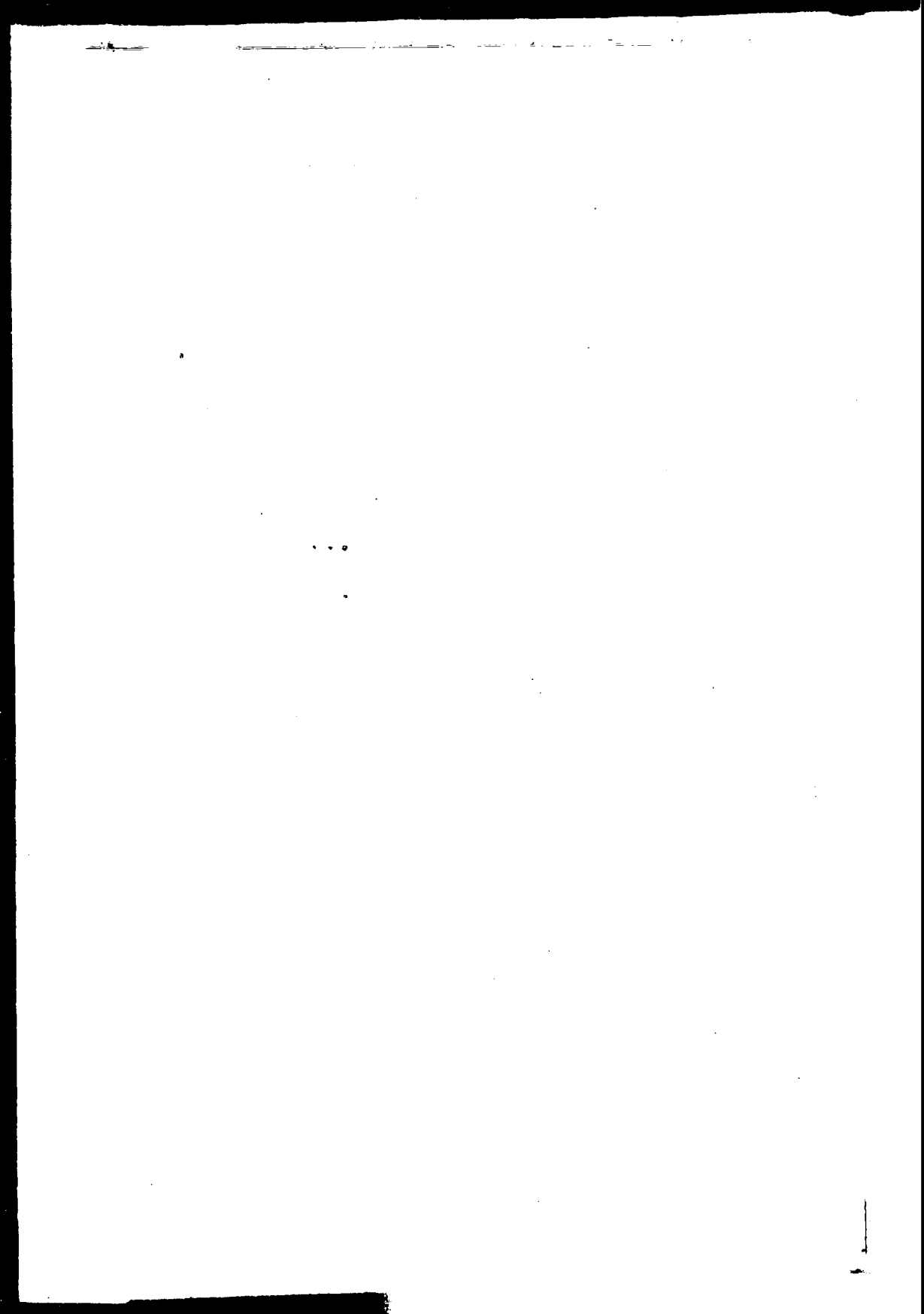
VOLSTREKT ENIGE KENNISGEVING

Gevallen voor zijn Vaderland
Simon Kaspar Ouwehand
Bij de verdediging van Arnhem
Geen bezoek. Geen bloemen. Bid voor hem.

De tiende van de avondkrant
Simon Kaspar Ouwehand
Geen bezoek - ik ken hem niet
Geen bloemen - bloemen heb ik niet.

Bid voor hem - ik zal het doen
Ik zal het nog vanavond doen...
Simon Kaspar Ouwehand
Gevallen voor zijn Vaderland.

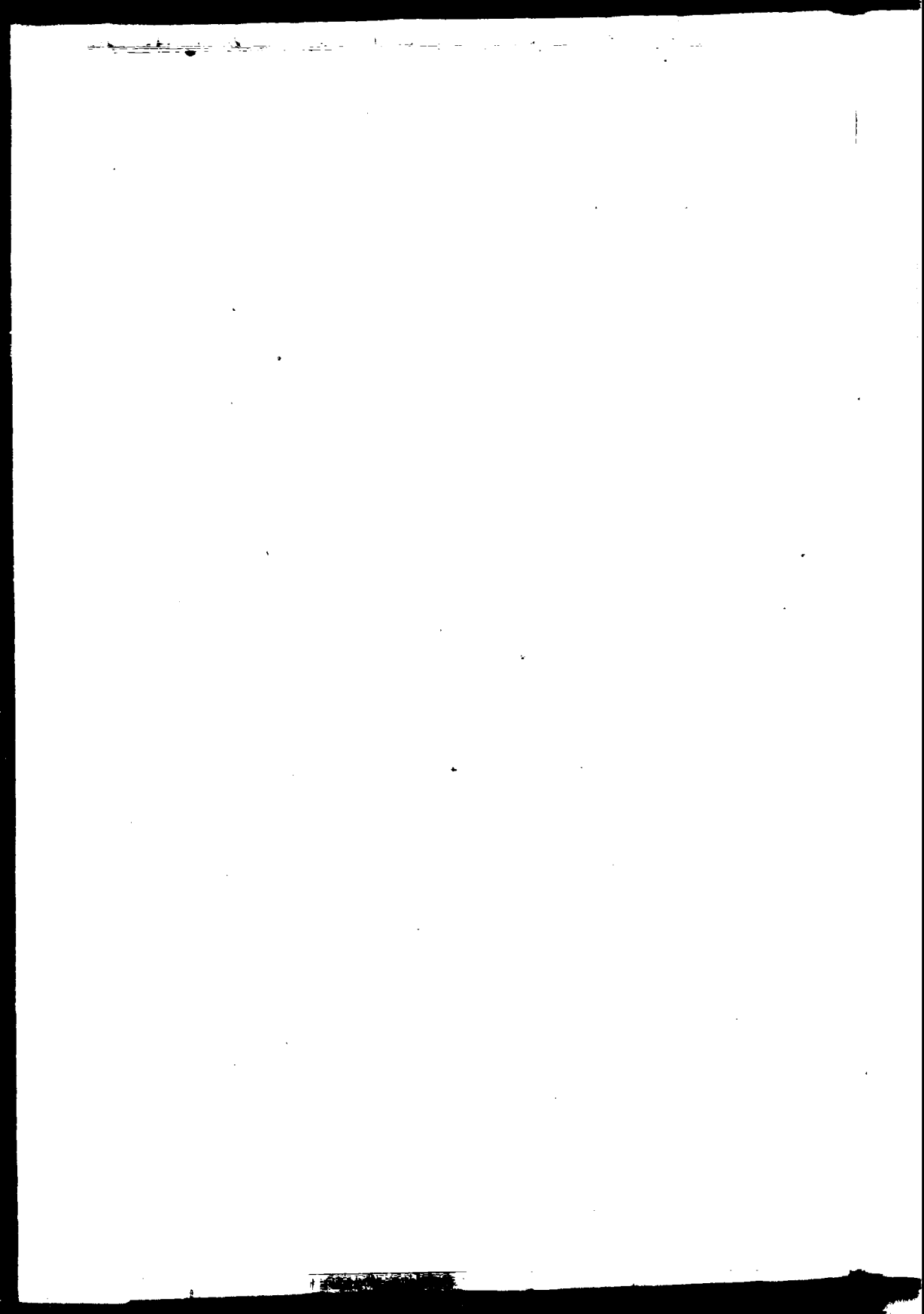
E. C. C.

De machines stampen en golven
Als een praediluvisch reuzenhart,
De cargo steigert - bedolven
Onder de orkaan, giftig zwart.

De mannen leunen in het duister -
Een blauwe lichtstreep recht vooruit
Houdt de linie in haar kløister:
Het mijnenveld ligt even Zuid.

De route gaat vannacht tot Dover...
"Stop your gunfire - ship ahoy!"
De vliegboot scheert vermetel over:
Good luck to you, East Coast Convoy !

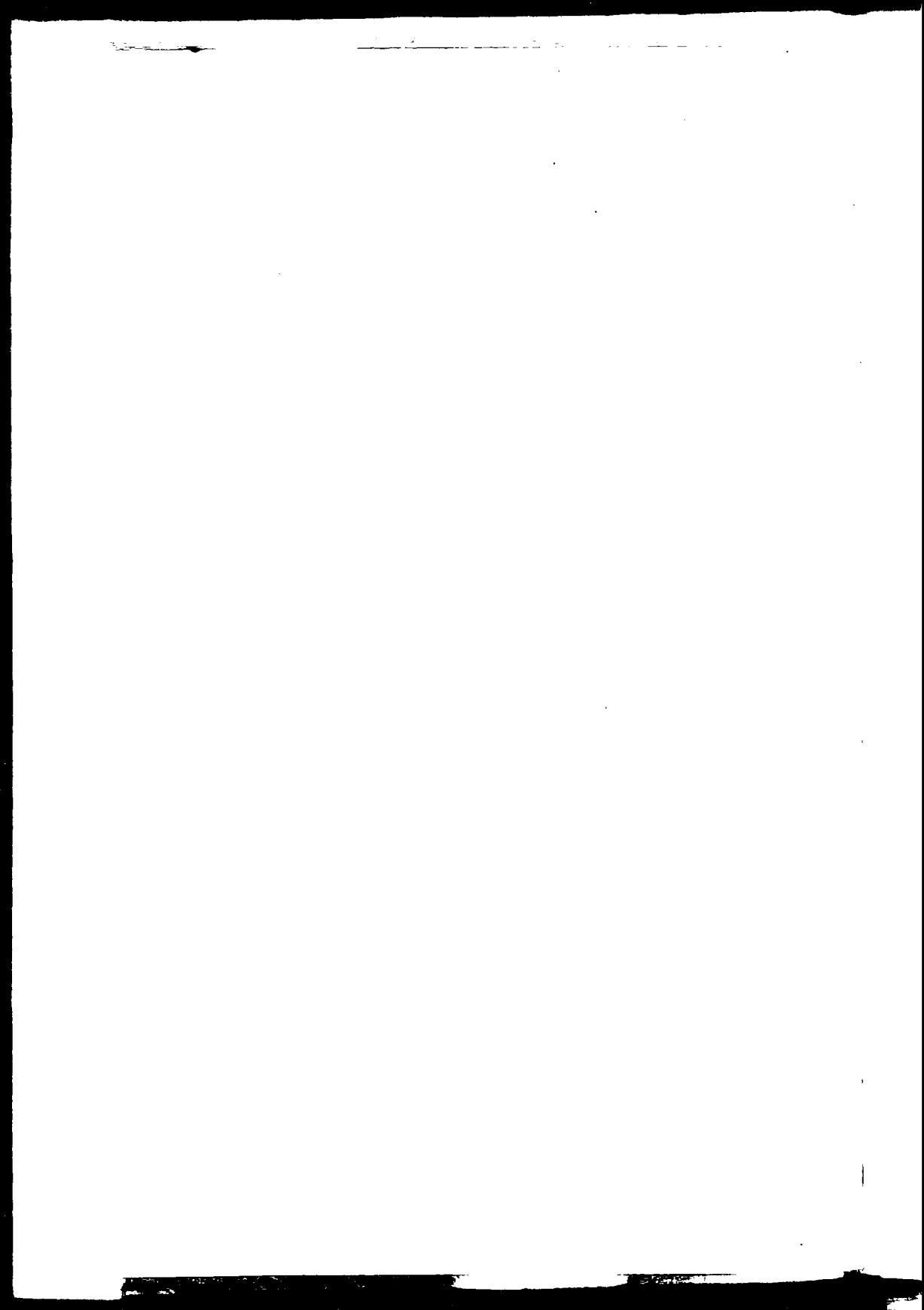
MEI 1941

Terwijl de zon de bloesem uit de knoppen slaat-
Hangt de beschaving in het prikkeldraad;
In 't bos besluipt een groen gecamoufleerd soldaat
Een vrouw die in de lantenacht op wacht staat.

HET VERRAAD

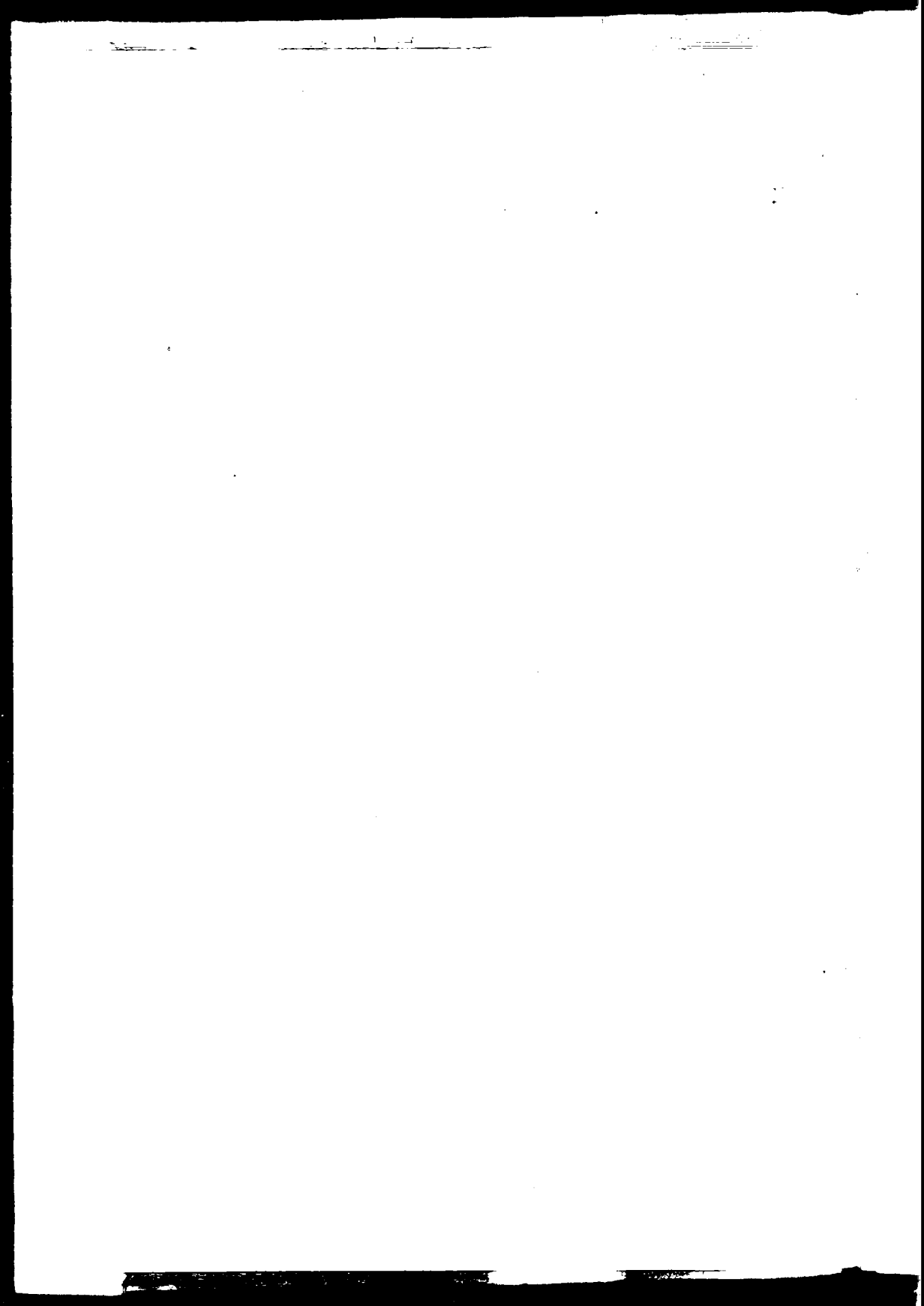
De wal steekt in de nacht -
Een lichtbundel springt onverdacht
Uit het verduisterd polderland,
En somber straalt de wereldbrand
Eensklaps uit het terrein;
En vriendelijker dan venijn
Sluip het onschuldig bloed
Tussen de huid en 't ondergoed:
Hij zakt geruisloos in elkaar
En ziet nog juist hoe daar
Een ster verschiet, of overmant
De slaap zijn dodelijke rechterhand?

X

Een smalle jongen, schichtig voor zichzelf
En zijn vervloekt geslacht dat den profeet
Uit Nazareth als een misdadiger verdeed;
Gefusilleerd in een geluidloos cryptgewelf.
Het lijk rot in een put, de haveloze ziel
Dwaalt als een fluitend projectiel
Door het heelal, wie stuit de vaart
Van deze goddeloze parabool op aard?
Wien treft het schuldeloos bestaan
Van dezen jood? Mij welt geen traan
Naar het gelaat: ik vouw de avondkrant
En lees zijn naam in zwart omrand,
Een zerk in centimeters afgepaald
En met het ouderhart betaald.

BEKANTMACHUNG

.....

Omdat zij hun land niet vermochten verraden
Doch eerder hun vrouwen en kinderen willig
Verlieten, een huis waar zij zeldener baden,
Een erf dat zij eens onverschillig
Betraden.

K
H
E
D
C
W
C
D
H
A
A
F
A
M
P
L
E
S
Z
C
A
A
A

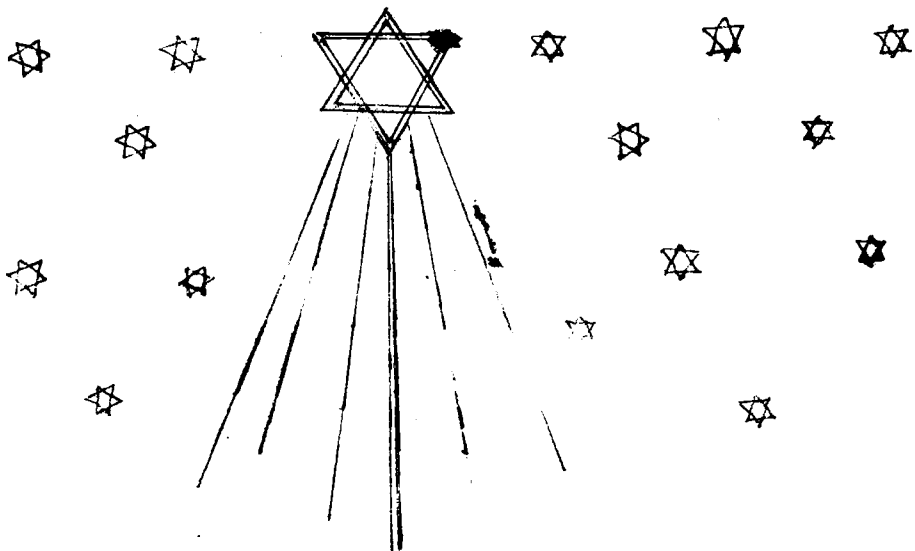
KERSTMIS 1941

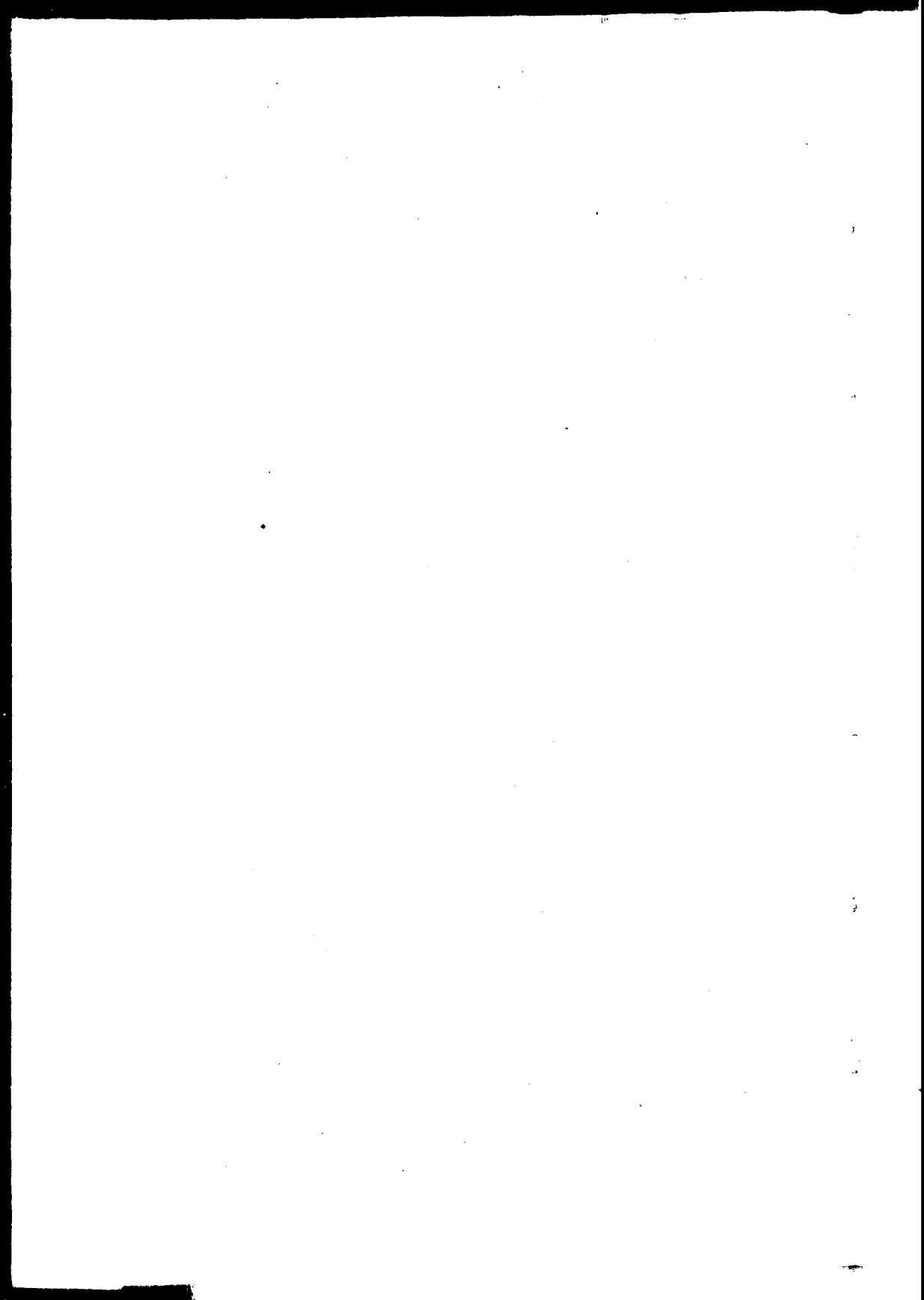
Hier staan wij, Heer, evenals vorig jaar
En zien wantrouwig vragend naar elkaar:
Daarginds! het teken van Uw heilig uur..?
Of een explosie van het moordend afweervuur?

Wij werden sceptisch, steeds bedacht
Op nieuw verraad.. als in de eerste nacht...
Die hier of ginds aan het geweld ten offer vallen
Herkennen wij nog slechts in duizendtallen
Als mensen, met het zelfde aardse lot
Als wij, en met een en denzelfden God.

Haatdragend werden wij en onverschillig,
Al bleef de geest immer gewillig:
Nog hebben wij dit ongewisse leven lief
En staren zwijgend op een neev'lig perspectief
Dat, schoon bestrëden door 't ontluisterd intellect
Steeds nieuwe hoop op vrede in ons wekt.

Zo staan wij hier, en houden stil de wacht
Over de waarden die ons werden toebedacht:
Al wees geen ster den weg naar Bethlehem,
Al was het achter prikkeldraad, wij vinden hem!

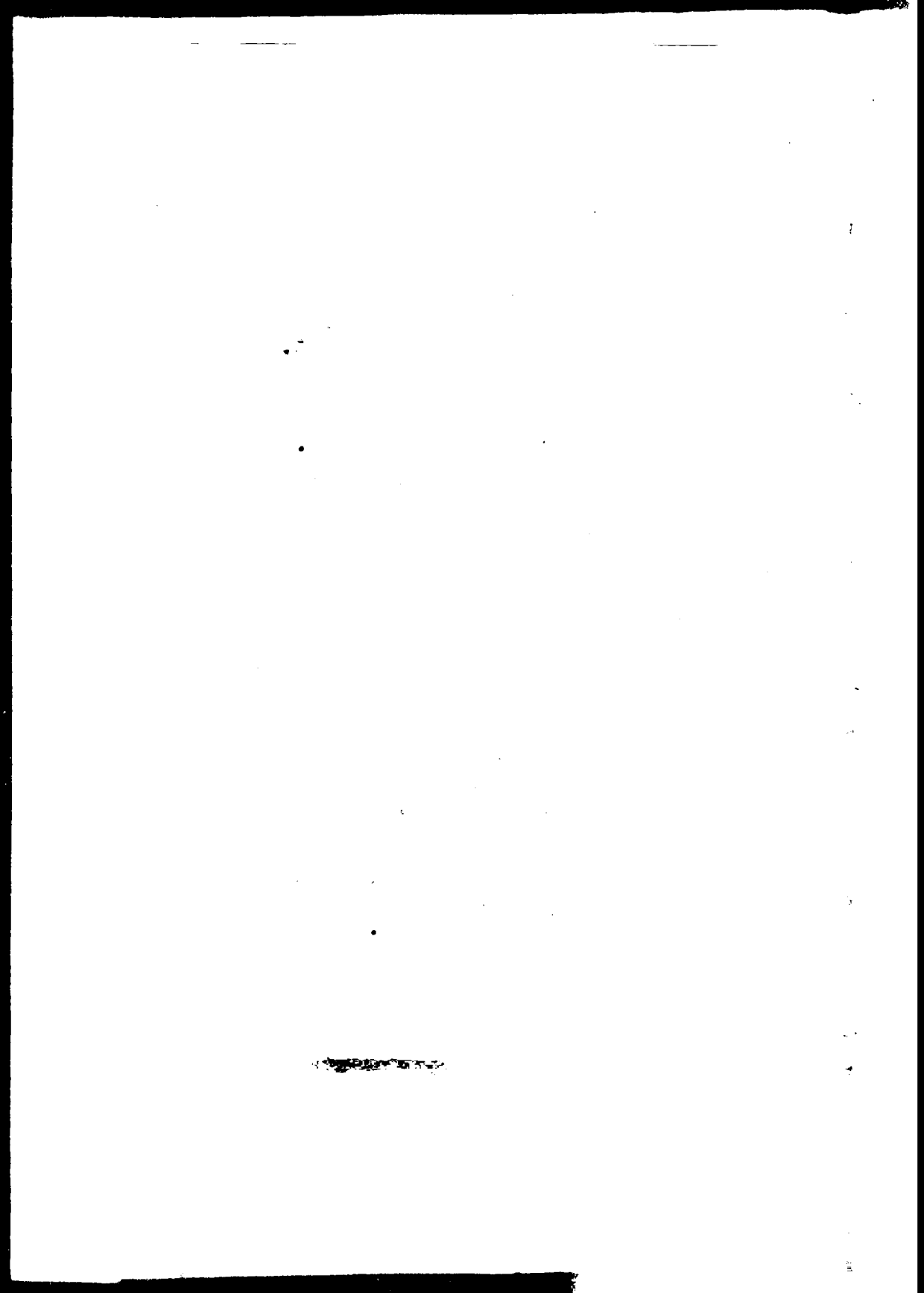
THE BOARD OF ADMIRALTY REGRETS TO ANNOUNCE...

Vijf dagen lang duurde de reis
Door stortzeeeeen en schotsen ijs;
't Bestek kon, in de gele mist,
Slechts op de kaart worden gegist.
Toen brak de zesde morgen aan
En klotste wijd en zijd de Oceaan -
De mannen juichten, en de kapitein
Schonk zich een extra brandewijn.
IJs smolt van touwwerk en kanon,
En weldra gleed een straaltje zon
Langs topvaan, railing en kombuis.
En zelfs in 't donker kaartenhuis
Blonk Nelson's bronzen linkerhand
Naast de White Label van den commandant.
De avond viel, nog honderd mijl...

Maar eensklaps stijgt het ketelpeil..
Een schok (Nelson slaat met zijn neus
Dwars door de whiskeyfles) nerveus
Hanteert de marconist de radio:
H. M. S. Edinburg -
U-boat attacking - S. O. S. -
Hello hello - H. M. S. - ...

De kleine witte bellenbaan
Is in de golven stuk gegaan,
Alleen een wiegelende olievlek
Wees uren later nog de plek.

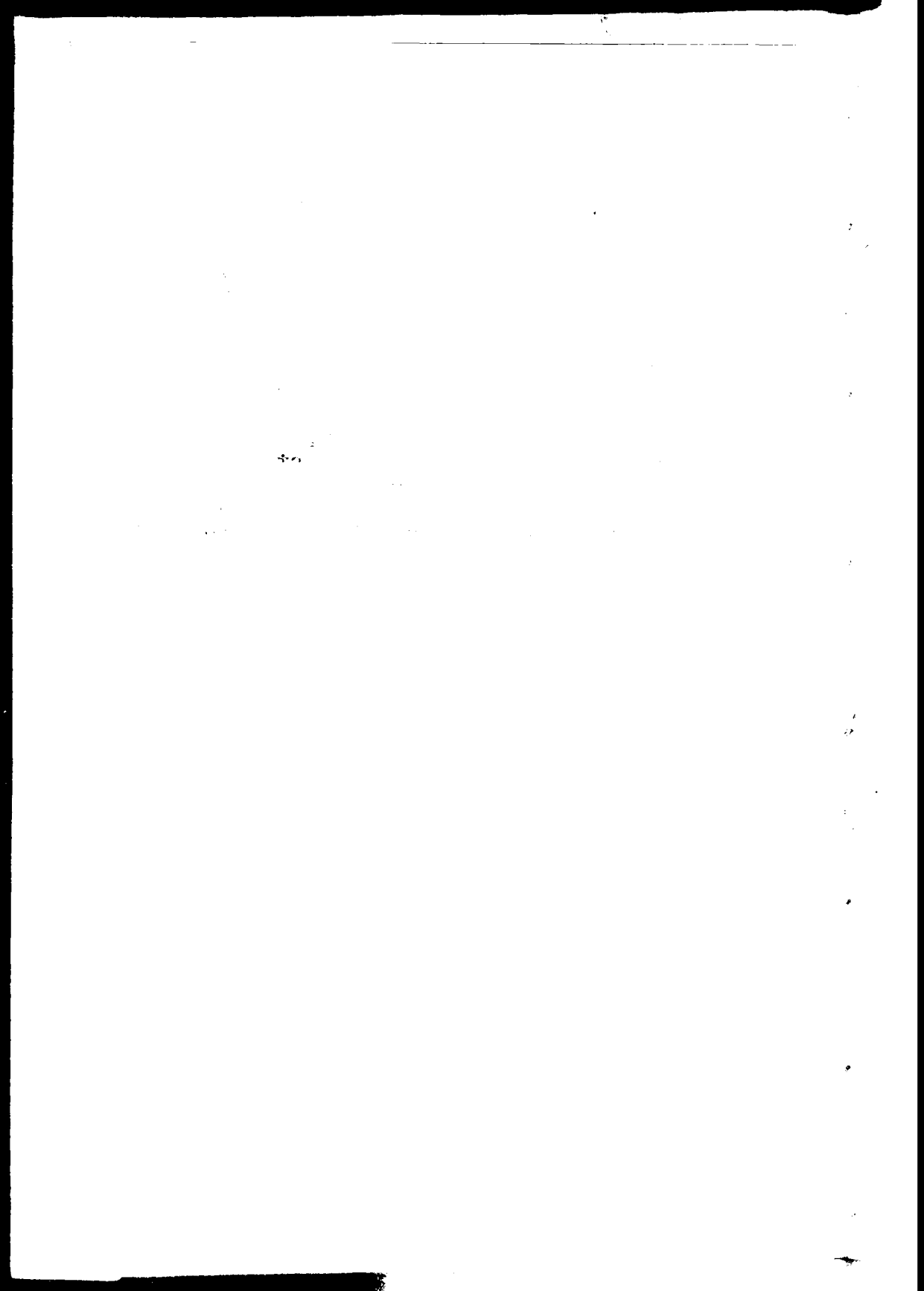

PROGRAM

Hoe ruist het water door de afvoerbuis...
Hoe staat het peilglas in het ketelhuis..?
Gespannen tuurt hij naar het kruipend kwik,
Maar dan verkrimptineens zijn klare blik:
Hij speurt de bloeddruk van zijn eigen hart
Dat zo waanzinnig klopt, en klopt - verward
Grijpt hij naar zijn horloge maar
De dunne wijzers haken in elkaar.
De tijd staat stil, het water gonst
En in zijn dunne slapen gonst
Het opgejaagde bloed; een deur valt dicht
Hij zucht en tempert het verblindend licht
Dat op de open verzenbundel valt,
En hoort hoe buiten een gewerschot knalt.

ALLEEN AS

Ik zit waar hij gezeten heeft,
Leef waar hij heeft geleefd;
Het bed, voor hem het laatst gespreid,
Is heden voor mij toebereid...
Hij was eenmaal mijn kameraad,
Mijn vriend, gezelschap en toeverlaat:
Het leven dreef ons uit elkaar,
Wij schreven, zelden, in een jaar -
Toen kwam de tijding van zijn dood..
Ik weet wie hem, daarginds, neerschoot..
Echter, men vrage mij geen rekenschap,
Geen oordeel, geen onnutte wetenschap
Die mij niet past - zie naar dit bed,
Dit potlood, 't zijne, deze sigaret
Die ons een oogenblik verbindt
Met ijle rooklijnen; dan herwint
De alledaagsheid deze kamer - slecht
Gelucht - zijn asbak: "Alles komt terecht".

D
Z
E
D
D
H
V
Z
E
W
S
M
D
E
H
D
E
I
I
W
W
E
T
D
D
D
H
S
E
D
W
H
K

DE DAAD

Zo ga ik dan vanhier - zie ik mij goed? -
Een kleine mens, gedreven door de onrust van het
bloed

Dat grote zonen van een streng en koppig volk
De zee opdreef wanneer een paarse onweerswolk
Het land verduisterde, een smalle gele zoom
Verleende vreemde hartstocht aan hun koene droom:
Zij voeren uit en stichtten daar een eilandrijk,
En steden, aan hun verre vaderstad gelijk.

Wel taande soms de felle ondernemingslust,
Sufte het volk, genoot het land schijnbare rust,
Maar nooit verging het groots verbond:
Dan daagde plotsling aan de vlakke horizont
Een schaduwship waarin het wuivend graan,
Het water, bos en heide schuil moest gaan:
Dan lei een boer de hand aan het gelaat,
Een stedeling keek door het raam op straat.

Ik ben een verre telg van hun geslacht,
In overvloed en vrede grootgebracht
(Want elke winst, door pioniers behaald
Werd met het bloed, niet met het goud betaald)
En heb mij om mijn rijkdom nooit verbaasd..
Toen is de oorlog door dit kalme land geraasd,
De bovenbouw vernield, de fundamenten aangetast,
De afweer door het vals verraad verrast.

De sterke vijand knechtte volk en land,
Hij roofde, schond het eeuwenoud verband,
Sloot de vermetelsten in de gevangenis
En won de zwaksten door hun bangelis;
De vrijheid, vreemden elders met de knoet verjaagd
Werden opnieuw vertreden en belaagd,
Het Christendom van zijn bedienaren beroofd,
Kunst en cultuur vertrapt en uitgedoofd.

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

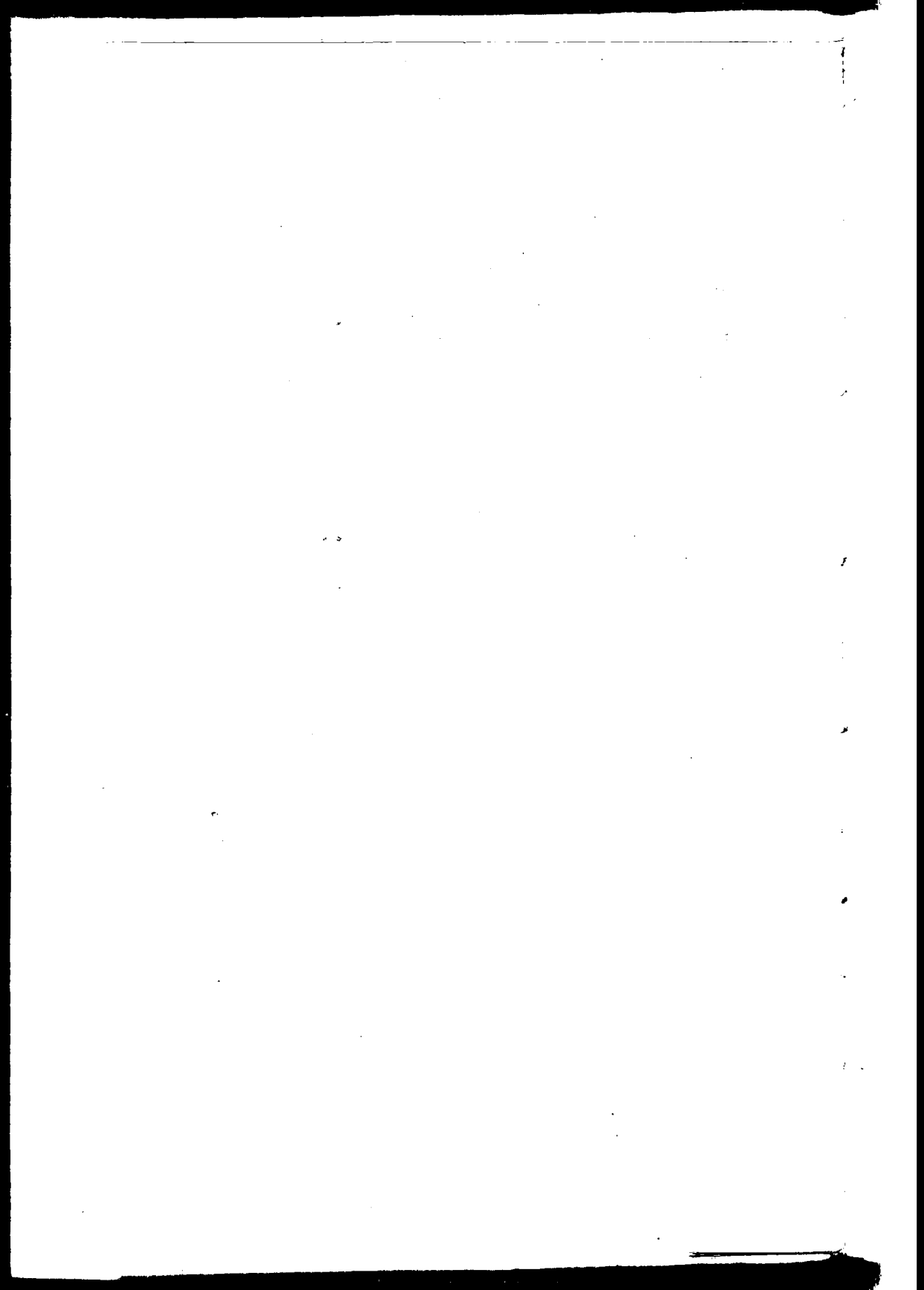
1920

1921

1922

Zo sta ik hier - zie ik nog steeds het licht? -
Voor de barbaarse tyrannie gezwicht,
Maar niet gebroken, vrij om heen te gaan
En eenmaal weer op vrije grond te staan
Als over deze zee, die ons nu scheiden gaat,
Het uur van de verlossing slaat...
Snel! nu verhult het zwerm de kleine boot
Die mij zal dragen door het randlicht van den dood.

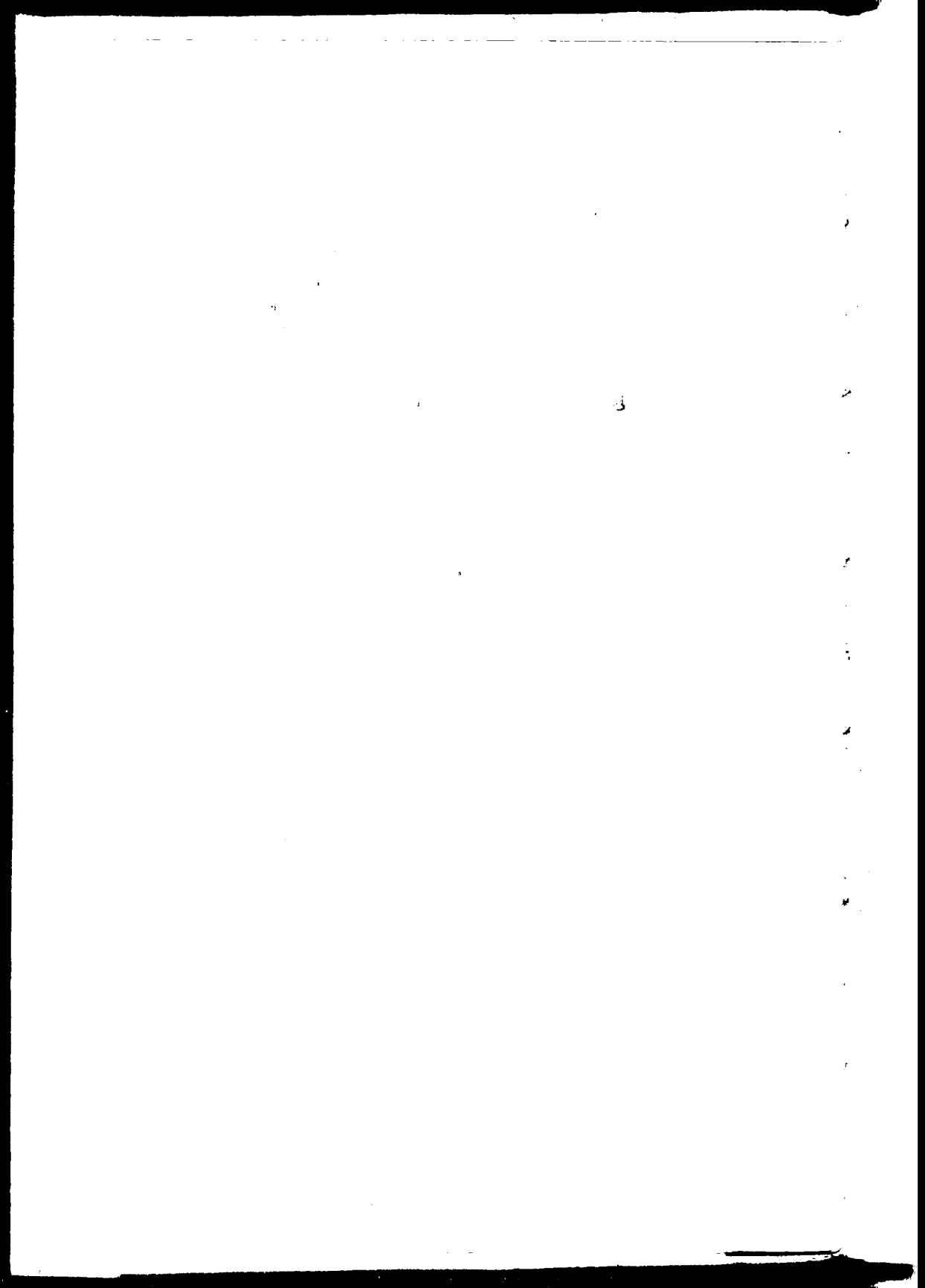

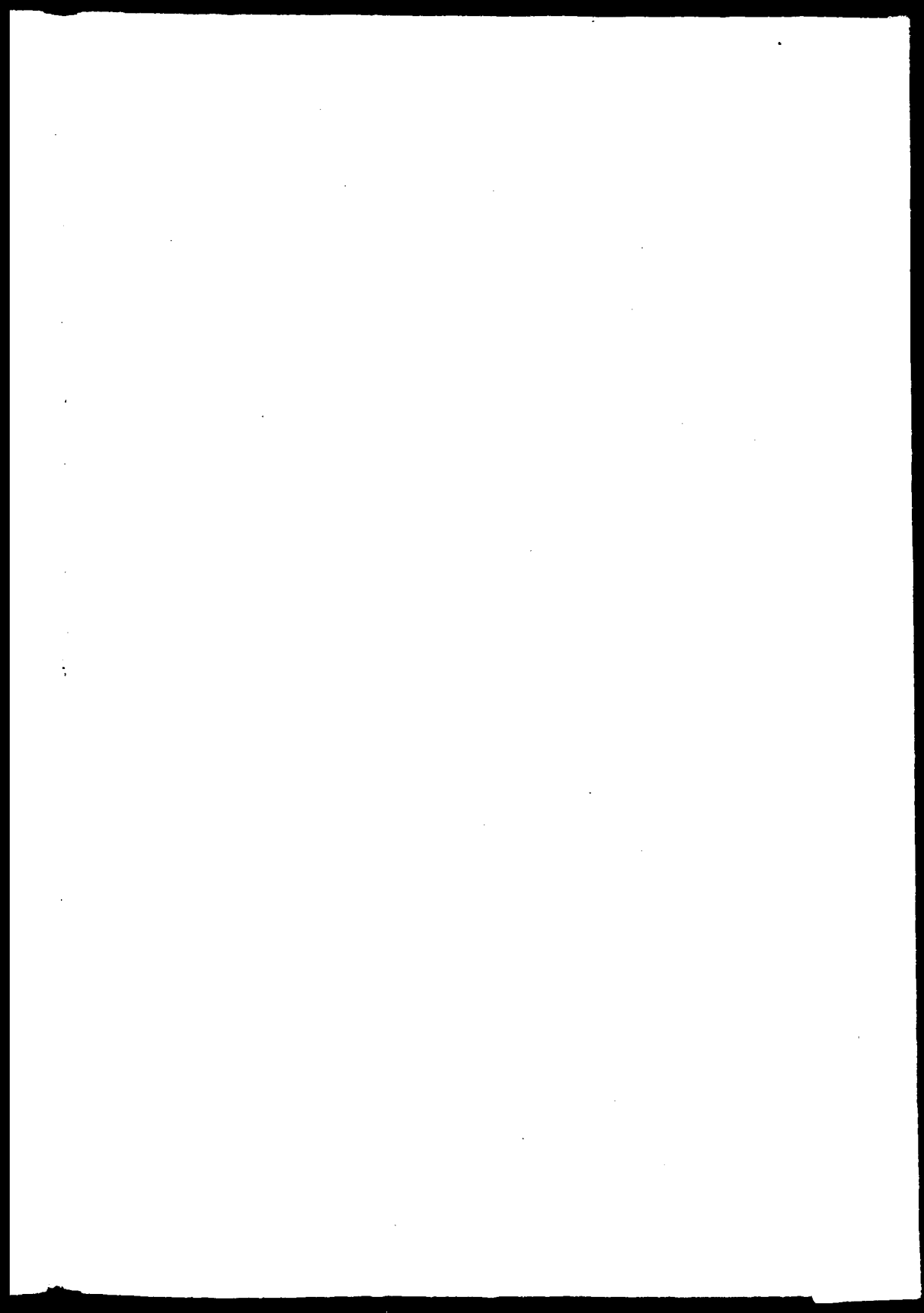
COLOPHON

Deze 1^e druk van LIFT UP YOUR HEART
werd in 1942 getypt bij Joeques en
Haag, 's Gravenhage - Wezep. Zij
bestaat uit 5 genummerde exx.
waarvan 1 op papier Amstel-
Bank, genummerd 1 en 4 op
papier Hollands Normaal
genummerd II-V. De ty-
pografische verzor-
ging is van Haag
en Joeques xxxx

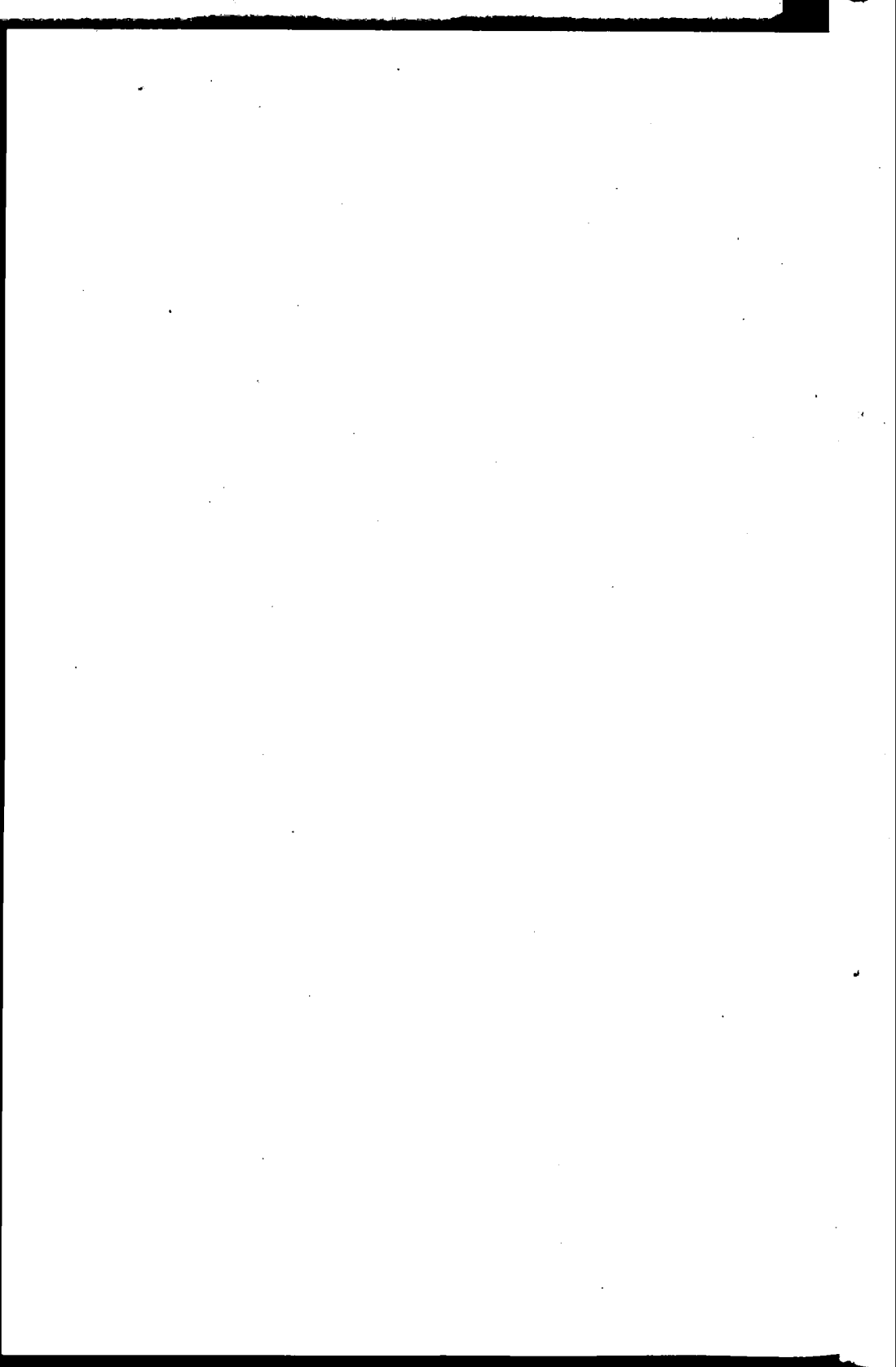
Dit is ex. No IV

1940 - 1941 - 1942

Thes H.

1

2

3

4

5

